

Гуть Н. Ю.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри конституційного права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ВИДИ ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПРОЯВУ

Анотація. У роботі визначається коло теоретичних проблем, які виникають у науковців під час класифікації функцій адміністративного процесу, розкриваються особливості підходів щодо класифікації функцій адміністративного судочинства, які представлені в науковій літературі, а також акцентується на практично-прикладному значенні класифікації функцій адміністративного процесу для розвитку науки адміністративного права та національного законодавства. Констатується, що визначення видів функцій адміністративного процесу є нині невирішеним питанням у теорії адміністративного права. Доводиться, що головна проблема, яка виникає у процесі визначення видів функцій адміністративного процесу, полягає у неправильному використанні термінології, що лежить в основі будь-якого комплексного дослідження. Неправильне використання термінології негативно впливає на істинність, об'єктивність, теоретичну і практичну значимість результатів дослідження, а тому функції адміністративного процесу часто в юридичній літературі ототожнюються із функціями адміністративного процесуального права, функціями адміністративного судочинства, функціями адміністративних судів тощо. Робиться висновок, що функції адміністративного процесу в залежності від тієї ролі, що вони відіграють в житті суспільства, можна поділити на основні та додаткові. Обґрунтовується, що в залежності від цілей, які стоять перед адміністративним процесом, до основних функцій адміністративного процесу належать охоронна, контрольна, захисна та альтернативна функції, а до додаткових функцій – функція втручання адміністративного суду в розсуд суб'єкта публічної адміністрації та функцію застосування адміністративних санкцій у справах за зверненнями суб'єктів владних повноважень.

Ключові слова: адміністративний процес, функції, функції адміністративного процесу, функції адміністративного судочинства.

Постановка проблеми. Визначення видів функцій адміністративного процесу є нині невирішеним питанням в теорії адміністративного права. Звичайно, що існування чисельних концепцій адміністративного процесу, в яких по-різному трактується його зміст, породжує і різні думки стосовно функцій адміністративного процесу. Якщо адміністративний процес розглядати виключно як діяльність адміністративного суду щодо вирішення публічних спорів в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України (далі – КАСУ), то доведеться говорити про одну систему функцій адміністративного процесу; якщо ж адміністративний процес розглядати як правозастосовну діяльність органів публічної адміністрації щодо реалізації норм матеріального адміністративного права, то доведеться говорити вже про зовсім іншу систему його функцій. Але головна проблема визначення функцій адміні-

стративного процесу полягає у тому, що в цій сфері постійно відбувається підміна понять та безвідповідальне використання наукової термінології. Наприклад, суб'єкт наукової діяльності може використати термін не за призначенням, що свідчить про його низький науковий рівень, або ж може навмисно маніпулювати терміном для приховування недоліків авторської концепції, яка пропонується ним у монографії, науковій статті чи будь-якій іншій науково-дослідній праці. Як результат, функції адміністративного процесу часто ототожнюються із функціями адміністративного процесуального права, функціями адміністративного судочинства, функціями адміністративних судів тощо. Такий стан речей пригнічує, адже термінологія завжди лежить в основі будь-якого комплексного дослідження, вона впливає на істинність, об'єктивність, теоретичну і практичну значимість отриманих результатів. Хибність висновків будь-якого дослідження дуже часто зумовлена двома важливими факторами – нехтування термінологією і нехтування методологією дослідження.

З огляду на це актуальним бачиться аналіз дискусійних питань щодо видів функцій адміністративного процесу, а також стосовно особливостей їх прояву у правовій дійсності.

Окремі питання щодо видів функцій юридичного процесу та їх співвідношення з функціями права піднімалися в працях О. В. Кузьменко, Є. В. Курінного, П. С. Лютікова, І. В. Панової, В. Г. Перепелюка, В. М. Протасова, Т. М. Радько, І. М. Ситар, В. Д. Сорокіна, В. А. Юсупова та інших вчених. Разом із тим комплексних досліджень, в яких би пропонувалась цілісна система функцій адміністративного процесу, у вітчизняній науці не проводилось. За останнє десятиліття в Україні збільшилась кількість теоретичних праць, які присвячені розкриттю змісту функцій права (Н. В. Іванюта, О. М. Миколенко, Ю. В. Пирожкова), але і нині залишаються прогаліни в розумінні функцій адміністративного процесу та їх відмінності від функцій адміністративного процесуального права чи функцій адміністративного судочинства.

Основними завданнями, розв'язанню яких присвячена ця стаття, є такі:

- 1) визначити коло теоретичних проблем, які виникають у науковців під час класифікації функцій адміністративного процесу;
- 2) розкрити особливості підходів щодо класифікації функцій адміністративного судочинства, які представлені в науковій літературі;
- 3) визначити практично-прикладне значення класифікації функцій адміністративного процесу для розвитку науки адміністративного права та національного законодавства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Суб'єкти науково-дослідної діяльності використовують різні критерії щодо

класифікації функцій державно-правових явищ. Наприклад, велика частина науковців, особливо не переймаючись підставами класифікації функцій державних органів, посилаються у своїх працях на думку авторитетів від науки (В. Б. Авер'янова, Г. В. Атаманчука і ін.) [1–4]. Тобто без будь-якого критичного аналізу представлених в юридичній літературі думок, вони за взірць беруть класифікацію функцій державного управління, яка виникла ще у межах радянського права і продовжила своє існування в теорії державного управління та теорії адміністративного права, і намагаються її прилаштувати для характеристики функцій державних органів. Наприклад, О. Г. Предместніков, характеризуючи функції органів юстиції України, зазначає, що з огляду на нормативну невизначеність функцій Міністерства юстиції України вони можуть бути розглянуті з урахуванням загальної характеристики функцій органів управління (управлінської діяльності), які пропонуються у працях В. Б. Авер'янова, а також з урахуванням завдань та повноважень Міністерства юстиції України. Такими функціями О. Г. Предместніков вважає нормотворчу, контрольну, установчу, інтерпретаційну, правозастосовну, організаційну, управлінську та координаційну, реєстраційну, представницьку, аналітичну, прогностичну та інші функції [5, с. 173–179].

Іноді в юридичних дослідженнях використовується інший підхід. Частина науковців обирає як об'єкт дослідження одну із функцій держави, що традиційно виділяються теорією держави і права, та розкриває зміст цієї функції, в тому числі, шляхом характеристики державних органів, які причетні до її безпосередньої реалізації. Наприклад, О. І. Безпалова в своїх працях розкриває адміністративно-правовий механізм реалізації правоохоронної функції держави, у зв'язку з чим виділяє групу державних суб'єктів її реалізації (органи внутрішніх справ, СБУ, прокуратура та ін.) та групу недержавних суб'єктів (органи місцевого самоврядування, інституції громадянського суспільства) [6]. Такі праці показують, що одна і та сама функція може реалізовуватись різними державно-правовими утвореннями (органами, галузями права, юридичним процесом тощо), але завжди зміст і порядок реалізації такої функції буде мати особливості, що зумовлені змістом конкретного державно-правового утворення та його роллю у правовій системі держави.

Також багато уваги в юридичній літературі приділяється функціям права. При цьому можна зустріти як спрощені класифікації, в яких виділяється лише два види функцій – регулятивна та охоронна (Д. Д. Галліган, В. В. Полянський, Ю. М. Старілов і ін.), так і складні класифікації (тобто багаторівневі та з великою кількістю підсистем), де виділяються основні і неосновні (додаткові), юридичні і соціальні функції, притаманні всій системі та функції, які характерні виключно для одного з елементів цієї системи тощо. Такі складні класифікації функцій права можна знайти в працях О. В. Малько, М. І. Матузова, М. Н. Марченко, О. М. Миколенко, Ю. В. Пирожкової, Т. Н. Радько і ін. Як приклад приведемо класифікацію функцій адміністративного права, яку пропонує в своїх працях Ю. В. Пирожкова. По-перше, Ю. В. Пирожкова виділяє велику кількість критеріїв, за якими можна класифікувати функції адміністративного права: 1) відповідно до діалектичного виникнення функцій адміністративного права виділяються внутрішні (базові юридичні) та зовнішні (загальносоціальні) функції; 2) за способами правового впливу виділяються регулятивна (у її статичному та динамічному вимірах) та охоронна;

3) залежно від системного обсягу правового впливу виділяють власне галузеві функції адміністративного права (регулятивна, охоронна, процедурна), міжгалузеві (аналітико-прогностична, організаційно-координаційна, синергетична), функції норм (залежно від часу – постійні та тимчасові, залежно від місця – загальнодержавні та локальні; залежно від виду – матеріальні та процедурні) та функції інститутів (контрольна, ціннісно-орієнтаційна, виховна); 4) залежно від правового впливу виділяють базові юридичні (регулятивна, охоронна, процедурна) та загальносоціальні (економічна, політична, соціально-культурні); 5) за об'єктами (сферами) правового впливу виділяють об'єктні функції – економічна, політична, культурна, інформаційна, екологічна, виховна тощо; 6) крізь призму предмета адміністративного права виділяють регулятивну, охоронну, процедурну функції. По-друге, Ю. В. Пирожкова пропонує авторський варіант системи функцій адміністративного права, ієрархічними рівнями якої є підсистема першого рівня (базові юридичні функції галузі: регулятивна, охоронна та процедурна), підсистема другого рівня (загальносоціальні: економічна, політична, соціально-культурні (ідеологічна, виховна, інформаційна)), підсистема третього рівня (міжгалузеві: аналітико-прогностична, організаційно-координаційна та синергетична галузеві функції) [7, с. 185–187; 8, с. 311–313].

Всі вище перелічені підходи до класифікації функцій державного управління, функцій державних органів та функцій права свідчать, що класифікація функцій адміністративного процесу може бути спрощеною, тобто відбуватись за схемою – «на підставі одного критерію класифікації виділяються кілька видів функцій», а може бути складною, коли пропонується кілька критеріїв класифікації, а в самій системі функцій адміністративного процесу може виділятися кілька підсистем, наприклад, основні та додаткові функції, внутрішні та зовнішні тощо.

Зважаючи на те, що в юридичній науці відсутні комплексні праці, які безпосередньо присвячені класифікаціям функцій юридичного чи адміністративного процесів, хочемо зупинитись на аналізі положень поодиноких статей, представлених в періодичних виданнях, які висвітлюють окремі аспекти класифікації функцій адміністративного судочинства. Аналіз таких праць дає не тільки підґрунтя для роздумів і дискусій, а й дає змогу запропонувати авторське бачення вирішення наявних теоретичних проблем.

Наприклад, А. А. Радчук, аналізуючи функції адміністративного судочинства у справах за зверненнями суб'єктів владних повноважень, вказує на те, що іноді адміністративні суди реалізують і інші, окрім традиційних, функції адміністративного судочинства: 1) функцію застосування заходів юридичної відповідальності; 2) функцію страхування об'єктивності та доцільності рішень органів виконавчої влади; 3) функцію захисту фізичних чи юридичних осіб від можливого свавілля органів публічного адміністрування [9, с. 115].

Заслужують на увагу положення статті А. А. Радчука.

По-перше, акцентуючи на можливості реалізації судами додаткових функцій адміністративного судочинства, А. А. Радчук не називає його «основні» функції. До того ж вступ статті показує, що автор не робить різниці між завданнями адміністративного судочинства, які закріплені в ст. 2 КАСУ, та функціями адміністративного судочинства. Це знижує рівень обґрунтованості зроблених у статті висновків. Наприклад, О. М. Миколенко завдання розглядає як вид короткострокових цілей, а поняття

«функція» визначає як синтез трьох самостійних понять «цілі», «засоби» та «результат» [8]. За такого підходу виникає чітке уявлення про співвідношення завдань адміністративного судочинства та його функцій. На жаль, у думках А. А. Радчук відсутня логічна та доволі аргументована позиція з цього питання.

По-друге, в автора відсутнє уявлення про співвідношення понять «санкція» та «заходи юридичної відповідальності». У статті ці поняття використовуються як тотожні, хоча вже давно в теорії адміністративного права існує загальновизнане правило – «заходи юридичної відповідальності, які передбачені нормами адміністративного права, є лише одним із видів санкцій, передбачених нормами адміністративного права». Наприклад, відсторонення водія від управління транспортним засобом є санкцією, але не визнається чинним законодавством заходом юридичної відповідальності. Ці питання ґрунтовно розглядаються в працях О. І. Миколенка та В. О. Продаєвича [10; 11], а тому ми переконані, що А. А. Радчук некоректно використовує термін «заходи юридичної відповідальності» щодо визначення додаткових функцій адміністративного судочинства.

Цікаві думки щодо функцій адміністративного судочинства висловлює і С. В. Ківалов [12].

По-перше, вчений зазначає, що важливим правозахисним фактором у діяльності органів адміністративної юстиції може бути так звана прогностична або консультативна функція, яка має місце у зарубіжних країнах (наприклад, Франції) [12, с. 8]. На жаль, ця думка в подальших положеннях статті не набула розвитку. Лише констатується необхідність вдосконалення адміністративного процесуального законодавства України з метою забезпечення реалізації цих функцій у майбутньому в межах адміністративного судочинства.

По-друге, в статті С. В. Ківалова згадується погоджувальна функція правозастосовних інституцій, у тому числі адміністративних судів, зміст якої полягає у «практичному забезпеченні засобами юридичної інтерпретації мети континуального співвідношення тексту Конституції України з вимогами правопорядку» [12, с. 10]. По суті, погоджувальна функція зводиться до узгодження конституційно-правового і адміністративно-правового регулювання під час вирішення колізій, які виникають у публічно-правовій сфері. С. В. Ківалов характеризує погоджувальну функцію як таку, що нині не реалізується, але у разі внесення відповідних змін в адміністративне процесуальне законодавство вона може набути реальної реалізації в межах адміністративного судочинства.

По-третє, С. В. Ківалов зазначає, що звернення особи зі скаргою в адміністративному порядку, який регламентується Законом України «Про звернення громадян» [13], не обмежує можливості звернення особи до адміністративного суду [12, с. 11]. На жаль, ця думка не набула свого розвитку у статті С. В. Ківалова і була висловлена при характеристиці правозахисної ролі адміністративних судів в системі органів державної влади. Наприклад, О. І. Миколенко, характеризуючи функції адміністративної відповідальності, виділяє альтернативну функцію. Зміст цієї функції вчений пов'язує із законодавчо закріпленою можливістю: 1) заміни одного адміністративного стягнення на інше; 2) заміни заходів адміністративної відповідальності на заходи дисциплінарного характеру; 3) заміни заходів адміністративної відповідальності на заходи виховного чи громадського впливу [14, с. 23–24]. Можливо, є сенс виділяти серед функцій адміністративного процесу альтернативну функ-

цію, яка полягає в забезпеченні змоги особи, по-перше, одразу ж звернутися задля вирішення публічного спору до адміністративного суду (тобто ігноруючи адміністративний порядок оскарження), по-друге, звернутися для вирішення публічного спору до адміністративного суду після того, як було винесено рішення по скаргі в адміністративному порядку.

По-четверте, С. В. Ківалов припускає існування основних функцій адміністративного судочинства (правоохоронна та гарантуюча) та допоміжних функцій (стимулююча та контрольна) [12, с. 14–15]. При цьому акцентується на тому, що охорона та захист не є тотожними поняттями та співвідносяться як загальне та частина. До цього вже підкреслювалося, що до суб'єктів, які реалізують правоохоронну функцію держави, іноді в юридичній літературі вважають належними не тільки державні, а й недержавні суб'єкти. На нашу думку, особливості адміністративного судочинства чи адміністративного процесу не можна розкрити шляхом використання такого необмеженого за змістом терміна, як «правоохоронна функція». До того ж є прибічниками такого співвідношення понять «охорона» і «захист», при якому, по-перше, ці поняття не охоплюються змістом один одного (тобто охорона не є частиною змісту поняття «захист», а захист не є частиною змісту поняття «охорона»), по-друге, «охорона» існує до тих пір, поки не відбувається порушення норм права чи не виникає спір між учасниками правовідносин щодо порушених суб'єктивних прав, тоді як «захист» починається з моменту виявлення компетентними органами факту порушення норм права чи з моменту звернення особи за захистом порушених прав до уповноважених на те органів державної влади (суд, омбудсмен та ін.). Сам факт існування адміністративного процесу в Україні свідчить про охорону суспільних відносин, які утворилися в публічно-правовій сфері, від свавілля суб'єктів владних повноважень, а в окремих випадках від недбалства фізичних і юридичних осіб, якщо йдеться про справи за зверненнями суб'єктів владних повноважень у межах адміністративного судочинства. Водночас будь-яка юрисдикційна діяльність завжди пов'язана із захистом прав, свобод, майна, правовідносин, норм тощо, а тому захисна функція є однією із головних функцій як адміністративного процесу, так і адміністративного судочинства.

Мало аргументованими, на нашу думку, є висновки С. В. Ківалова і про необхідність виділення гарантуючої та стимулюючої функцій адміністративного судочинства. Справа в тому, що будь-яка норма права реалізує функції гарантування та стимулювання, а тому будь-яке державно-правове утворення завжди прямо або опосередковано сприяє гарантуванню реалізації прав, свобод і інтересів осіб у державі та стимулює їх до виконання своїх обов'язків, заохочує до реалізації суб'єктивних прав та вчинення корисних для суспільства вчинків тощо. Взагалі варто зазначити, що в статті С. В. Ківалова є цікаві та перспективні для розвитку науки і національного законодавства думки щодо функціонального змісту адміністративного судочинства, але при цьому відсутні узагальнюючі висновки, в яких би пропонувались ймовірні шляхи остаточного вирішення теоретичної проблеми щодо класифікації функцій адміністративного судочинства.

Варто звернути увагу ще на одну комплексну працю, що присвячена проблемам адміністративного судочинства і в якій піднімаються питання, що безпосередньо стосуються класифікації функцій адміністративного процесу. Г. В. Панова у своїй

дисертації розглядає таке явище, як «втручання адміністративного суду в розсуд суб'єкта публічної адміністрації», та пропонує критерії і підстави такого втручання в розсуд суб'єкта публічної адміністрації [15]. Незважаючи на те, що авторка в дисертації мало уваги приділяє обґрунтуванню доречності використання в науці адміністративного права поняття «втручання адміністративного суду» та розкриттю його змісту, вона переконлива у своїх висновках, адже оперує матеріалами практики та наводить приклади, коли адміністративний суд із метою захисту прав, свобод і інтересів приватних осіб дійсно втручався в діяльність органів публічної адміністрації, які нехтували своїми обов'язками. За таких умов йдеться не про контроль із боку органів судової влади за діяльністю органів публічної адміністрації, а про примушування з боку органів судової влади, яке адресоване органам державної влади та місцевого самоврядування, виконати свої обов'язки відповідно до вимог чинного законодавства. Тобто є певні підстави для виділення в системі функцій адміністративного процесу такої, як функція втручання адміністративного суду в розсуд суб'єкта публічної адміністрації.

Висновки. На підставі проведеного дослідження можна зробити такі висновки.

1. Визначення видів функцій адміністративного процесу є нині невирішеним питанням у теорії адміністративного права. Головна проблема, яка виникає під час визначення видів функцій адміністративного процесу, полягає у тому, що в цій сфері постійно відбувається підміна понять та безвідповідальне використання наукової термінології. Термінологія завжди лежить в основі будь-якого комплексного дослідження, вона впливає на істинність, об'єктивність, теоретичну і практичну значимість отриманих результатів. На жаль, функції адміністративного процесу часто в юридичній літературі отождожують із функціями адміністративного процесуального права, функціями адміністративного судочинства, функціями адміністративних судів тощо.

2. Залежно від цілей, які стоять перед адміністративним процесом, до основних функцій адміністративного процесу належать охоронна, контрольна, захисна та альтернативна функції, кожна з яких має специфіку реалізації у повсякденному житті.

До додаткових функцій адміністративного процесу можна зарахувати функцію втручання адміністративного суду в розсуд суб'єкта публічної адміністрації та функцію застосування адміністративних санкцій у справах за зверненнями суб'єктів владних повноважень.

Література:

1. Державне управління проблеми адміністративно-правової теорії та практики / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Факт, 2003. – 384 с.
2. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / В. Б. Авер'янов, В. А. Дерещ, А. М. Школик [та ін.] ; за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Юстініан, 2007. – 288 с.
3. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : курс лекцій. Москва : Омега-Л, 2004. 301 с.
4. Атаманчук Г. В. Сущность советского государственного управления : монография. Москва : Юрид. лит., 1980. 286 с.
5. Предместников О. Г. Органы юстиции Украины: административно-правовые основы деятельности : монография. Херсон : Айлант, 2017. 600 с.
6. Безпалова О. І. Адміністративно-правовий механізм реалізації правоохоронної функції держави : монографія. Харків : Ніка Нова, 2014. 544 с.

7. Пирожкова Ю. В. Теория функций административного права : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 «Административное право и процесс; финансовое право; информационное право» / Запорожский национальный университет. Запорожье, 2017. 543 с.
8. Миколенко О. М. Функции административно-делiktного права (теоретико-правовой аспект) : дис. ... док-ра юрид. наук : 12.00.07 «Административное право и процесс; финансовое право; информационное право» / Запорожский национальный университет. Запорожье, 2018. 484 с.
9. Радчук А. А. Функции административного судочинства у справах за зверненнями суб'єктів владних повноважень. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «ПРАВО»*. 2016. Випуск 22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIPR_2016_22_28.
10. Миколенко О. І. Питання систематизації законодавства про заходи адміністративного примусу. *Правова держава*. Одеса : Астропрінт, 2002. № 5. С. 180–183.
11. Продаєвич В. О. Місце адміністративної відповідальності в системі заходів адміністративного примусу : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Київ, 2007. 200 с.
12. Ківалов С. В. Теоретична характеристика функціонального змісту адміністративного судочинства як правозахисного механізму у сфері публічного управління. *Актуальні проблеми держави і права*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2014_71_4.
13. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. Ст. 256.
14. Миколенко О. І. Адміністративний процес і адміністративна відповідальність : навчальний посібник. Харків : Одиссей, 2010. – 368 с.
15. Панова Г. В. Втручання адміністративного суду в розсуд суб'єкта публічної адміністрації: сутність та підстави : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Запорожський національний університет. Запорожье, 2017. 246 с.

Гуть Н. Ю. Види функцій адміністративного процесу і особливості їх проявлення

Анотація. В роботі определяється круг теоретических проблем, которые возникают у ученых при классификации функций административного процесса, раскрываются особенности подходов к классификации функций административного судопроизводства, которые представлены в научной литературе, а также акцентируется внимание на практически прикладном значении классификации функций административного процесса для развития науки административного права и национального законодательства. Констатируется, что определение видов функций административного процесса является сегодня нерешенным вопросом в теории административного права. Доказывается, что главная проблема, которая возникает при определении видов функций административного процесса, заключается в неправильном использовании терминологии, лежащей в основе любого комплексного исследования. Неправильное использование терминологии негативно влияет на истинность, объективность, теоретическую и практическую значимость результатов исследования, а их функции административного процесса часто в юридической литературе отождествляют с функциями административного процессуального права, функциями административного судопроизводства, функциями административных судов и тому подобное. Делается вывод, что функции административного процесса в зависимости от той роли, которую они играют в жизни общества, можно разделить на основные и дополнительные. Обосновы-

вається, что в зависимости от целей, которые стоят перед административным процессом, к основным функциям административного процесса целесообразно отнести охранную, контрольную, защитную и альтернативную функции, а к дополнительным функциям – функцию вмешательства административного суда в усмотрению субъекта публичной администрации и функцию применения административных санкций по делам по обращениям субъектов властных полномочий.

Ключевые слова: административный процесс, функция, функции административного процесса, функции административного судопроизводства.

Hut N. Types of functions of the administrative process and features of their manifestation

Summary. The paper defines a range of theoretical problems that the scholars face during the classification of the functions of the administrative process, reveals the features of approaches to the classification of functions of administrative legal proceedings presented in the scientific literature, and also focuses on the practical and applied significance of the classification of functions of the administrative process for developing the science of administrative law and national legislation. It is stated that the definition of types of functions of the ad-

ministrative process is today unresolved issue in the theory of administrative law. It is proved that the main problem that occurs when defining the types of functions of the administrative process is the misuse of the terminology that underlies any comprehensive study. Wrong use of terminology negatively affects the truth, objectivity, the theoretical and practical significance of research results and, therefore, the functions of the administrative process are often identified in the legal literature with the functions of administrative procedural law, the functions of administrative legal proceedings, the functions of administrative courts, etc. It is concluded that the functions of the administrative process, depending on the role they play in society, can be divided into the main and additional ones. It is substantiated that, depending on the goals of the administrative process, it is expedient to include protective, control, defensive, and alternative functions in the main functions of the administrative process, and in additional functions – the function of interference of the administrative court in the judgement of the subject of public administration and the function of applying administrative sanctions in cases on appeals of authorities.

Key words: administrative process, function, functions of administrative process, functions of administrative legal proceedings.